

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ДНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКОГО ФАКУЛЬТЕТУ – 2017

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
(25-26 квітня 2017 року)

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ ТА ВИСТУПІВ

ЧАСТИНА 10

Редакційна колегія: **А. Є. Конверський**, д-р філос. наук, проф., акад. НАН України (голова); **С. В. Руденко**, д-р філос. наук, доц. (заст. голови); **Р. Сапенько**, д-р філос. наук, проф. (**Roman Sapenko**, Dr.hab. Prof., University of Zielona Gora, Poland); **В. А. Бугров**, канд. філос. наук, проф.; **Т. П. Кононеко**, д-р філос. наук, проф.; **І. С. Добронравова**, д-р філос. наук, проф.; **Д. В. Неліпа**, д-р політ. наук, доц.; **М. І. Обушний**, д-р політ. наук, проф.; **С. М. Оксамитна**, д-р соціол. наук, проф. (НАУКМА); **В. І. Панченко**, д-р філос. наук, проф.; **А. О. Приятельчук**, канд. філос. наук, проф.; **М. Ю. Русин**, канд. філос. наук, проф.; **М. Л. Ткачук**, д-р філос. наук, проф. (НАУКМА); **Є. А. Харьковченко**, д-р філос. наук, проф.; **І. В. Хоменко**, д-р філос. наук, проф.; **В. Ф. Цвих**, д-р політ. наук, проф.; **Л. О. Шашкова**, д-р філос. наук, проф.; **П. П. Шляхтун**, д-р філос. наук, проф.; **Я. А. Соболевський**, канд. філос. наук (відп. секр.); **В. Е. Туренко**, канд. філос. наук.

*Рекомендовано до друку
вченою радою філософського факультету
(протокол № 7 від 27 березня 2017 року)*

"Дні науки філософського факультету – 2017", Міжн. наук. конф. (2017 ; Київ). Міжнародна наукова конференція "Дні науки філософського факультету – 2017", 25-26 квіт. 2017 р. : [матеріали доповідей та виступів] / редкол.: А. Є. Конверський [та ін.]. – К. : Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2017. – Ч. 8. – 213 с.

Адреса редакційної колегії: 01601, Київ, вул. Володимирська, 60, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет; (38044) 239 31 94

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редакція залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

© Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
ВПЦ "Київський університет", 2017

Чуйко Н. В. ПРОБЛЕМА ЗНАКУ ТА СИМВОЛУ В НАЦІОНАЛЬНІЙ КУЛЬТУРІ У ІНТЕРПРЕТАЦІЇ Д. І. ЧИЖЕВСЬКОГО	61
Круглий стіл "ЕТИКА ЯК ПРАКТИЧНА ФІЛОСОФІЯ В ПРОФЕСІЙНОМУ ВИМІРІ (ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА Т.Г.АБОЛІНОЇ)"	
Бойченко Н. М. НОРМОТВОРЧИЙ ХАРАКТЕР ЦІННОСТЕЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ЕТИЦІ	64
Василевська Т. Е. ЕТИКА ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ТА ЕТИКА ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ: ЗМІСТ, ОСОБЛИВОСТІ, ПРОБЛЕМНЕ ПОЛЕ	66
Войнаровська Л. І. МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИЙ ВИМІР ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ЛЮДИНИ: ФІЛОСОФСЬКО-ЕКОНОМІЧНИЙ КОНТЕКСТ	69
Кундеревич О. В. ПРОФЕСІЙНІ ЕТИЧНІ КОДЕКСИ В ГАЛУЗІ PR-ДІЯЛЬНОСТІ	71
Ларіонова В. К. МОРАЛЬНИЙ ЗМІСТ НАРОДНОЇ МУДРОСТІ	72
Маслікова І. І. ПОТЕНЦІАЛ ЕТИКИ ЯК ПРАКТИЧНОЇ ФІЛОСОФІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ НОРМОТВОРЧОСТІ	78
Морозов А. Ю. ДУХОВНО-МЕТАФІЗИЧНЕ ПІДҐРУНТЯ ЕТИЧНОГО	80
Надурак В. В. ЧОМУ ФАХОВИМ ЕТИКАМ НЕЛЕГКО ВІНОСИТИ МОРАЛЬНІ ОЦІНКИ?	83
Овсянкіна Л. А. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	85
Пітякова Т. С. НЕОБХІДНІСТЬ ВВЕДЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН З ПРИКЛАДНОЇ ЕТИКИ В СИСТЕМУ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ	87
Рогожа М. М. ПРИКЛАДНІ І ПРОФЕСІЙНІ ЕТИКИ: ТЕРМІНОЛОГІЧНА ДОВІЛЬНІСТЬ В КОНТЕКСТІ ДИСКУСІЙ ПРО ЇХ ПРИРОДУ	88
Чумак А. Л. ЕТИЧНИЙ КОДЕКС УНІВЕРСИТЕТУ	90

*Л.А. Овсянкінa, канд. філос. наук, доц.,
КУ імені Бориса Грінченка, Київ
l.ovsiankina@kubg.edu.ua*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Національна система освіти – це складне багатогранне цілісне явище, що складається з рівнозначних за своїм значенням підсистем. Освіта у соціальному організмі країни входить в підсистему його зворотного зв'язку, а генеральна функція зводиться до інтелектуального розвитку людини як джерела і рушійної сили соціуму. Освіта виходить на людину та протистоїть суспільству з його підсистемою зворотного зв'язку: наукою та ринком. Наука як суть освіти, є творчий процес і результат творчої діяльності людського духу. Вона об'єднує минуле, сучасне та майбутнє всього людства. Сьогодні у всіх сферах економічного, політичного, адміністративного життя поступово створюється запит на інтелект, що виявляється у цінуванні професіоналізму та компетентності.

Нові фундаментальні цінності у сфері економіки, політики й культури вимагають від сучасної системи освіти формування цифрового освітнього середовища та появи людини нового типу, здатної швидко адаптуватися до бурхливих глобальних змін у соціально-політичному житті, враховуючи механізми конкуренції, кооперації, взаємонавчання та взаємооцінювання. Задля цього самій освіті, як найінтенсивнішому способу входження людини у суспільство, необхідно активно шукати такі джерела нових знань, які впливають на зміни в самій людській істоті.

У сучасному постіндустріальному суспільстві (суспільстві споживання) більшість конфліктів стосуються вже не питань економічного розвитку, а належать до проблем якості життя, рівноправності, самореалізації індивідів, тобто постматеріальних, моральних цінностей і переходять у соціокультурну площину. Як резонно стверджує З. Бауман, суспільство споживання вимагає від сучасної людини засобами інтернету постійно "створювати попит на себе" [Бауман З., Донскіс Л. Моральна сліпота. Втрата чутливості у плинній сучасності / Пер. з англ. – К.: Дух і літера, 2014. – С.37]. Той, хто залишається поза цього "сповідального суспільства", сплачує високу ціну.

Сьогодні конкурентоспроможним при працевлаштуванні може вважатися фахівець, який відповідає, як мінімум таким критеріям: високий професіоналізм; відкритість до нових ідей; володіння сучасними методами та технологіями конструювання, моделювання та отримання інноваційних рішень; вміння працювати у світовому інформаційному просторі; вільне володіння однією або кількома іноземними мовами; обізнаність з основними вимогами організації трудових взаємовідносин і методами конфліктології; ініціативність; комунікабельність; готовність до самостійної, високоякісної, результативної праці; здатність генерувати нестандартні рішення, а також вміння визначати пріоритети.

Стратегічними завданнями сучасних закладів вищої освіти у цьому контексті є: вихід на позиції лідерства в світовій освітньо-професійній сфері підготовки фахівців різних освітньо-кваліфікаційних рівнів та ступенів; формування власного іміджу та підвищення престижу вищого навчального закладу як гаранта якості та надійності освітньої та наукової діяльності; інтеграція зі світовим освітнім та науково-технічним співтовариством з дбайливим збереженням власних досягнень і напрацьованих традицій; забезпечення випереджаючого задоволення вимог та очікувань замовників; забезпечення ефективної реалізації принципів соціального менеджменту для студентів та викладачів.

Система сучасної національної освіти має бути спрямована на: заохочення потреби в накопиченні знань як на рівні країни, так і на особистому в умовах широких можливостей особистісного вибору та відповідальності; стимулювання потреби у "споживанні" знань, вираженої в підвищенні попиту на інтелект; заохочення інвестицій в систему освіти.

Одним із магістральних шляхів подальшого підвищення якості підготовки майбутніх фахівців є впровадження в навчально-виховному процесі системи менеджменту якості. Разом із тим необхідно враховувати, що рівень кваліфікації випускника залежить не лише від забезпечення системи якості навчального процесу, а й від індивідуальних здібностей та особливостей студента, його прагнення до навчання.

Головний фактор, який має бути реалізований в рамках системи менеджменту якості – це чітка орієнтація на вимоги та побажання споживачів (замовників) послуг. Сучасний навчальний процес має бути побудований таким чином, щоб студентові надавалися максимальні знання, вміння, ціннісні установки та компетенції, зміст та рівень яких продиктовані вимогами сучасного потенційного роботодавця (замовника, фахівця). Для подальшої практичної реалізації цього проекту необхідно плідно аналізувати попит на фахівців певних спеціальностей, а в разі необхідності відкривати й нові спеціальності, доповнювати деякі освітньо-кваліфікаційні характеристики та освітні програми підготовки майбутніх фахівців.

Таким чином, фундаментом сучасного навчально-виховного процесу має стати організація такого гуманного педагогічного спілкування, що стимулює розвиток критичного мислення студентів, сприяє побудові толерантних взаємовідносин, вихованню установок на самоосвіту та самовиховання, формує творче ставлення до діяльності та майбутньої професії. У змісті освіти пріоритетну роль покликані відіграти світоглядні проблеми, методологія пізнавальної діяльності, структури творчої розумової діяльності та емоційне ставлення, спрямоване на проектувану систему цінностей. Отже, випускник вищої школи має оволодіти не просто сумою знань, умінь і навичок, але й базовою культурою, основу якої становлять духовні цінності цивілізації.